

Magyar Demokrata Fórum

országgyűlési képviselő

1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

Irományszám: X/8380

Érkezett: 2008 DEC 23.

Dr.Szili Katalin asszonynak
Az Országgyűlés elnökének

Írásbeli választ igénylő kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 91. §-a alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő kérdést kívánok feltenni Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úrnak:

„Esélyegyenlőség magyar módra ?”

címmel.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

A Strukturális Alapok Programiroda (STRAPI) honlapján az alábbiak olvashatóak a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program 2.2.7. Infrastruktúra fejlesztés az egészségpólusokban című intézkedésről (idézet): *„A konstrukció alapvető célja minden egyes régióban megteremteni a legmagasabb technikai színvonalú, progresszív betegellátásokhoz való hozzáférést a lakosság egésze számára a betegközpontúság szem előtt tartásával.”*

Nagyszerű cél, de az az intézkedéssorozat, ami a célok meghirdetését követte egészen a 2008. december 22-én tett egészségügyi miniszteri bejelentéséig, az egyszerűen elképesztő. Egészen eddig reménykedni lehetett, hogy megszakad a lánc, hogy valamit helyrehoznak abból, amit az egészségügynek eddig ártottak, de mára már nyilvánvaló, hogy ez is illúzió volt.

Az egészségpólus-pályázat esetében hosszan lehetne elemezni, hogy miért eleve rossz és kódoltan tragikus következményű a támogatásra megállapított teljes összeg nagysága és a megítélhető maximális támogatás összege. Miért szerencsétlen a meghívás maga és a meghívottak kiválasztása, száma, a szakemberek szerinti alacsony színvonalú pályázati kiírás és a zavar a párhuzamosan kiírt sürgősségi pályázat miatt. Az ellentmondások a pályázati feltételek és a hatályos jogszabályok között. A botrányosan sokszor elhalasztott beadási határidő, nem beszélve a hihetetlen politikai lobbizásról és alkudozásról ami az egész folyamatot kísérte. Megszokhattuk már ezt Magyarországon... A baj csak az, hogy ami ezután bekövetkezik, az évtizedekre meghatározza a magyar egészségügy struktúráját, működését és a magyar lakosság ellátását.

Bár sérti az Európai Unió vonatkozó szabályait, de nyilvánosságra került, hogy a meghívott kilenc egyetem és kórház közül az egészségügyi tárca csak nyolc támogatását fogja javasolni a kormánynak, miközben a bíráló bizottság - bár rangsorolta a pályázatokat - valamennyit támogatandónak ítelt. A kiírás szerint minden régióban kellene (legalább) egy egészségpólus. Közép-Magyarország kimaradása Budapest miatt érthető. Marad hat régió. A kormány - természetesen nem szakpolitikai megfontolásból - úgy döntött, hogy három régióból két intézményt, háromból pedig egyet-egyet hív meg pályázni úgy megállapítva a pénzügyi kereteket, hogy az hétnek se legyen elegendő.

Borítékolható volt ezek után, hogy ki nem fog támogatást kapni? Természetesen egy olyan kórház, ahol nincs további meghívott a régióból. Így is történt. Hazánkban nyugodtan mérget lehet venni minden ésszerűtlen és szakszerűtlen döntésre.

Észak- és Dél-Alföld, s a legkisebb népességű Dél-Dunántúl két - két pályázatát ítélték támogatandónak. Közép-Dunántúl - ahonnan eleve csak a Fejér Megyei Szent György Kórházat hívták meg - egyet sem. Érthető, hiszen maga a kiírás is hirdeti, hogy célját a „korszerű szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés megteremtésén keresztül” kívánja elérni. Mi sem egyszerűbb: a Fejér megyei beteg járjon Budapestre, a Veszprém és Komárom-Esztergom megyei még választhat is Győr és Budapest között. Jól van ez így, csak akkor miért költünk annyit arra, hogy a Nagykanizsa-Kisvárdra vonal alatt pedig összesen hat darab egészségpólus legyen, amikor e vonal felett kettő is elég? Emitt 3,4 millió emberre jut kettő, amott 3,9 millióra hat is, azaz az ország észak-nyugati fertályán 1,7 millió, míg a délkeletin 0,7 millió ember kap egy egészségpólust. Ez aztán a történelmi igazságtétel! Rövidtávon ünnepelhetnek az egymástól 50-60 kilométerre sorjázó pólusvárosok és Budapest is. A hosszútávot pedig ki éli meg?

Közép-Dunántúlon mindenesetre nem sok jót ígér a jövő. A Nemzeti Fejlesztési Terv első szakaszából is kimaradt, most a másodikban is diszpreferált. Talán a fővárost kívánják így támogatni, ha már közvetlenül nem lehet? Miért van, hogy nem veszik figyelembe, hogy egyes régiók már nagyon jelentős támogatásban részesültek, s akad, amelyik nem is tudott az előírásoknak mindenben megfelelően elszámolni a korábban kapott - igaz államháztartási pénzeszközű - forrásokkal!?

Kérem, fontolja meg Miniszterelnök Úr, talán még nem késő! Az a struktúra, amit ki kívánnak alakítani szükségszerűen torz és előre láthatóan áldatlan konfliktusokat fog gerjeszteni, ráadásul hosszú időre rögzíti a hazai betegellátásban az esélyegyenlőtlenséget. Az Önök, - bár sajnos az utókor nem fog differenciálni, - örökségének ez az eleme is sok évtizedre mementóként mutatja majd e korszak szakszerűtlen döntéseit és rövidlátását.

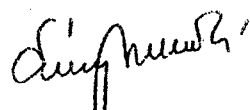
Az előzőekben leírtak alapján az Ön véleménye szerint a kormány elé kerülő javaslat megfelel-e a meghirdetett céloknak?

Mi indokolja - amennyiben változatlan formában kerül elfogadásra a javaslat - a megvalósuló területi ellátási aránytalanságokat?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2008. december 23.

Tisztelettel:

Dr. Csáky András
(MDF)